

ACC. N.R M. 8168 : 1-11.

LUNDS UNIV.

FOLKMINNES-

ARKIV

Landskap: Skåne

Upptecknat av: Fru Emma Persson

Härad:

Adress: Kvarnsgat. 26 b, Malmö

Socken: Malmö

Berättat av:

Uppteckningsår: 1942.

Född år 1870 i

Minnesuppteckningar från Malmö.

(efter meddelare vill ej förlösa meddelningen möjlig
om minnen från minnskun och vangdomen, om de
kan bli till nöjet mitted.)

"var fannsif" var en "förfäder". Efter var ej
och tuberkulos - han förfjände i Kvi i seekan o
frå den tiden, var de inte mycket beroende med
fattigvärden, då förlade folket slock skota sig själ
ge sig han inte komma ihop, sic där magongang
nag on "tant", han nogon välgörenhet öppne och
sag till oss, utan vi har fått skott och sjöle
den ungaste var $\frac{1}{2}$ år, ja flick. min far, ande ti
sist var i smanalet av fattigvärden, efter man
försörjning.

Ja det min mor, och vi barn kom da o ut på
speliplata han - ing kom till en "ungfru", dom
de ja den tiden tillhörande spikka hemmors nu
astfarklassen, jag var då $\frac{1}{2}$ år.

Min fostermor flyttade till Östersund, massmå
bestånt lörentigastan, och var upp en liten
sybehovsaffär. Magra handelsrävigheter, för
jag ej det var så nogar med da. En dag ligem
sig dock hon väl, att inte den affären länge vis
sigtist, utan hon undrade ju, med lite
characteri vid sidan om. Hon hörde en
trivsamt "av släktet", varje vecka och

där lagades blockbrott, leerkor och annat
gott — och även köpte hon lite katt och tilliga
kattbulle m.m., och tog hem sittar och den
afslagen gick bra, Hon hade allting på släppen,
tillhemman med sin egen behörigheter, och där
var aldrig någon undanskötning — eller major
varare, men förhindrade henne.

af diverseaffärerna, men som de mest betydande
kökeraffär, hukta där bara sitt och fotograf
en stor fotogenbehållare stod nioon storren, och
en bilhund brödvid — och i näcketen en
frälsalja med mjölk — och under diskken en
kasse, men, kom kökaren ifrån sig rym och
skulle spista en pris, man där kom major av
bekanta, — och nu töcknades prinsessan på bryndase
men sedan tankte folk inte ha' så — fast nu
man nu tänker över de, de var där antalet
är fyrtiofem, kökeraffärerna.

Hjärtans skulde vi set och leka, och det sälligaste
vi viste, var att hoppa över en brevlåd, stinkande
gröp, som de hoppa längs, där numera hoppas
gatan är — den kom han löremingssjatan, där
gården klockkatten nu är blågatan, och förlö
stat — förlödans, dörrans, och förgatorna och port
satte ut i hänsyn. Den smagatorna var
smakunge, och ga över, men en härlig var

J. över grifven i Storgården. I blåkärrs Örträsket öfver Röda
sak på den tiden, sät sent och osent skulle
sät i samma sten, för att vidare komma ej grifven
och sät. Hanalen - Den s. f. muddrades ej,

mäg' gang och det gick till da, att ett par man
stod i gylljan, och huvudde, mäg' skopor
av dess stinkande innanhåll, upph over grifven
och där fick de lippa och torka, sät de ons in i
sa' ral festalt med vänligheten da.

Inte ett enda hus fanns där i Rödöntadelen, der
var äng, mark och berggrus alltsammans,
slaktare hade där, som gick ha' hete där.

Där låg en bondgård, där kom förla saluhallen
nu ligga (Christians ha' lageravarna bruckade vi
siga) dit gick ni bau och köpte myrlit.

"Lär Rödöntidens stiftelse ligger nu sitt en
stor, mycke ände fengsar, där var en sack vid
föreningsgatan för att förhindra folk att falla in

"Vi barn tyckte det var mycket skräpigt, att se på,
medan vi spelade "kägel" på Almbacken,
och när vi där blev kalla ihö de, så skulle vi ge
till "Möllevangen", vi gick da genom Almbacken
och kom ut på "Väcklingsgatan", och kom in till
Möllevangen. Ja kala möllevangsmädet, var
helst sitt till da. Bens - idunts - och de andra
intill gränsande fastorna fanns ej da, där var
väl äng och mark.

H. P. "Hilla torg" och "Klostret" kallades
vara och salldes där spammal - och sedan kom
de em. med häst och vagn till Kopparnämnen
(Kopparnämnen hoppade övera spammal) så skulle
de ju ha magot med sig hem igen, och då förlade
ibland brandvinet - ibland var det "kaggen" och
ibland "storn" (tunphaskar).

LUNDs UNIVERSITETS
TOLKADE BIBLIOTEK

eller så skulle vi båtarna ha magot att åta,
medan vi var i sten, där fanns då ställe för
öra. Sjö, som de hade stor tremor, kom stod
utomfor, med "högt" s. och en inre "hälla" så
tys är den och vadunder, en position hälla
kortrade & skilling = 1/9 öre - så nödlig hetera där
var nog inte att skyta öra,

Ja de em. giv rite kao underligt om här ble
forsaten där som varade i flera år. Min far
(som var född 1829) berättade om förean 1850-53
(att de grävde ut stor grop i gamla kyrkogården
det mittill kungsbacken, och där sattes med
histor, och ströddes back p. s. till den blev full
För min egen del minns jag försaten i förgång
en 1850 talet, de fanns sjuft ett hus, varav den var
en eller två, som var angrypten av spikdommen
och de aldrat hette duktas under för den. Den
grävdes mest på längnet och p. Öster, den
varade i ett fårt tre år.

Min gamle far berättade, som jag minns, att där
var vackert sätteri och traktens decoutring var

George Shantz, Naturalist
and. 1942 as

Frank Palmer, 1890, Westport.

1900-1901
1901-1902
1902-1903
1903-1904
1904-1905
1905-1906
1906-1907
1907-1908
1908-1909
1909-1910
1910-1911
1911-1912
1912-1913
1913-1914
1914-1915
1915-1916
1916-1917
1917-1918
1918-1919
1919-1920
1920-1921
1921-1922
1922-1923
1923-1924
1924-1925
1925-1926
1926-1927
1927-1928
1928-1929
1929-1930
1930-1931
1931-1932
1932-1933
1933-1934
1934-1935
1935-1936
1936-1937
1937-1938
1938-1939
1939-1940
1940-1941
1941-1942
1942-1943
1943-1944
1944-1945
1945-1946
1946-1947
1947-1948
1948-1949
1949-1950
1950-1951
1951-1952
1952-1953
1953-1954
1954-1955
1955-1956
1956-1957
1957-1958
1958-1959
1959-1960
1960-1961
1961-1962
1962-1963
1963-1964
1964-1965
1965-1966
1966-1967
1967-1968
1968-1969
1969-1970
1970-1971
1971-1972
1972-1973
1973-1974
1974-1975
1975-1976
1976-1977
1977-1978
1978-1979
1979-1980
1980-1981
1981-1982
1982-1983
1983-1984
1984-1985
1985-1986
1986-1987
1987-1988
1988-1989
1989-1990
1990-1991
1991-1992
1992-1993
1993-1994
1994-1995
1995-1996
1996-1997
1997-1998
1998-1999
1999-2000
2000-2001
2001-2002
2002-2003
2003-2004
2004-2005
2005-2006
2006-2007
2007-2008
2008-2009
2009-2010
2010-2011
2011-2012
2012-2013
2013-2014
2014-2015
2015-2016
2016-2017
2017-2018
2018-2019
2019-2020
2020-2021
2021-2022
2022-2023
2023-2024
2024-2025
2025-2026
2026-2027
2027-2028
2028-2029
2029-2030
2030-2031
2031-2032
2032-2033
2033-2034
2034-2035
2035-2036
2036-2037
2037-2038
2038-2039
2039-2040
2040-2041
2041-2042
2042-2043
2043-2044
2044-2045
2045-2046
2046-2047
2047-2048
2048-2049
2049-2050
2050-2051
2051-2052
2052-2053
2053-2054
2054-2055
2055-2056
2056-2057
2057-2058
2058-2059
2059-2060
2060-2061
2061-2062
2062-2063
2063-2064
2064-2065
2065-2066
2066-2067
2067-2068
2068-2069
2069-2070
2070-2071
2071-2072
2072-2073
2073-2074
2074-2075
2075-2076
2076-2077
2077-2078
2078-2079
2079-2080
2080-2081
2081-2082
2082-2083
2083-2084
2084-2085
2085-2086
2086-2087
2087-2088
2088-2089
2089-2090
2090-2091
2091-2092
2092-2093
2093-2094
2094-2095
2095-2096
2096-2097
2097-2098
2098-2099
2099-20100

5. även ang. som en äldre hade sina hår
ha° bafe. Men de var ha° mager, så de kunde
knappa sätta. Om maten hade den en hämptuty
menska stuckit nijat, magera är dem, den
tukte matuligtvis, att de kan synd om dem, att
lata dem slita sa°, och de ha° ja av flickens, ifru de
inte oskada da, men då blev alltsjälv magen
undersöknings, eller saltgäng one, dem
hade gjort de.

Den löpte även en gryp längs Hånggatan, med
en bra ören Järntorpsgatan runt kallades "Jot
"Pihla bron" - den grypen lörde även ut i
Kansalen, som da knappt var färdig och ätt
månn hemma hoppa över.

Min far berättade ibland om min "Kela böddes brända
(nu södra Fortuna) de var endast en flunga sma° hus
(med kalmträd och lik tresspigid till de det var ju
smalt här). Far sörjte en handlare från tio honom
som hette Thakker, träffades ibland ha° äldrums dagar
och pratade om gamla country, och da° kom de alltid
att tanka ha°, när de komde ha° söder, och di° grypn
och flickan stekta spiklen där - och di° huse de
var flickans vistelsear de.

Jag för min egen del minns jag min° de var äldrare
magen gans°, da° hängdes där en röd haka i
Västerviks ston, också klämdades en, stor, tre,
eller fyra ganger, berövande ha°, at vilket vader-
streck

6. det brändde, och nu ¹⁰⁰ förmåttsgären och nog
likas mång dag på fluminen, vid alla gator
och gator ville ha, att den gångens, hade man reda
på, men här var redovisade; sten - sedan skulle
man, som tillhörd brändkassen, väg efter sin
spruta och sätta grenor, se de alda plattor ganger,
när de kom fram, så var nog hund "Peta ogo",
de var ju inte så massiva och stora halvt iheller.

LUND UNIVERSITET

Marknader hade vi fåtta da^o komme en gang om
marknad. Men i juni eller juli fäg komme ej ihop
ta möge) var det en stor konstens marknad, da^o
fanns allt möjligt ha^o Gunnars åtaklor torg - där
saldes lastverkspor fät i dylikt - Knäppor, Knäckor
Mänsketskor, skräckar, köktes - spinnaror
varan - kvarter in in in in.

De som kommade gifta sig, gick da^o upp ha^o torpet
och köpte, var var, en brudoppa - ett knäppborl
och et par stolar, de var mörkbruniga löt,
folk var inta da^o fina och kunde inte ha^o stor
försiktigheten från den tiden, idas kassa tillade det
helste int.

Kamligtorr foddle da^o stora kamliger ha^o en 7-8 et
icte litet runt, ibland ett vindesrum, men
dai blåv röte had till stora lokal da^o men
allt annat är snyggt (medan) (da) det är
ju en välkänd dock, att det har blivit bättre
nu.

(Var jag var under 5-6 år fick jag förla med min

7. Fortsättning av berättelsen, s. 16. Det var gamla Larsen, den
dåvarande förestyrre för Söder om kyrkan - (Patrik Halländes för-
tunskyrkan). Hjärtat satte han i min hämnslighet riktigt
rädd, men gick upp i taket i kyrkan, för där var
fri studiana förspråkligas mässningar, föreställande
hur och annat strandommande, som man måste
i sin fantasi tyckte bli levande - och barn kunde
de aldrig finna spänning med allting, här i tiden och
de grinsade de åran.)

LUNDs UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Min far berättade att han som litet barnet, var
förestyrren och skulle göra några andra jämna sätta,
upp på kyrkogården, och de här mässorna var dock
hade ställd skulle ha uppsättning på Radhuset i Stockholm
men som far var mycket hämndig av sig - blev
han illamående, så han fick bares hem.

För i tiden fanns här flera s. h. originaler, etc. sköla
som var mycket populär, attminneströde på "Fester
var Klara Thomas" - och han grinsade sakralisering
skal för namnet, hans s. h. flickor var mycket
originaler, därför kan honom, komma med
en sick om sig, en annan gång med ett stickläder,
och ibland med en trassaldee men slundorn
kom han i borgarne, och en hög fruktlig hatt, med
detta häng och de hade han pifflor på dom
var aldrig för långa - Min far ville ga ha arbete (da
en morborg, men far skulle ga ha arbete (da
höglades arbetet till) med en lång stor i
handen och hant knuten, endast en "mantel"

8. omkörning sätj' da skatte han ga' med till spis,
och kvarna huvud synigt vallnöt var, för bröd
de aktä han sig nog för. Han egde ett litet
hus i Östindiepåren ^{gården} och egde en son, som
bodde hos honom, den tid han inte satu han ^{väl}
"Fester" (sinen manliga) för där krit han ofta anfört
fylleri och slagsmål — min far tal' om, att
mås' sonen blev fri från "Fester" ta gick ^{LUDVİNS UNIVERSITETS}
och hemma komma och da fick sonen dagen till
ana, sida hem på Thomas arvlar.
Det skulle ha varit en fin man sades det.
Han brukade mänta dagligen ge mer och mindre
i taxer bort i datorgatan, och sprakta med bakhör
na, de var brauk da, atē bakhallen skulle ha
kostn ha stillet. (Administrande hade satsat det) eftom
der da nu en fruktbutik i butiken, och där
siste var tid att åta med dessamma, så kunde
de hänska, att Thomas hade ålit rykte allttem
månn.

Det är det original som var hela "Festas Mölns" utkast
var "Festas Åsa", han var ju märsbyggen ofarlig, man
hon var förtjand en rögan, som hon dagligen drog
fram. Här togets till Kyrkholmsgatan, en stor slagsvagn
hus med gamla blader, som en korianas blod och
dödde hanforget, han är bero an hukstade henne,
tyckte vi ända' att syna om henne, den hon
fick klit, da komme ju väga slät. men ja gat
na, utan spettiga hundutens överallt, såda
var allt för härligaste, för en kvarna. den hadde

J. en fört kina om ^{11.11.18}, och så kom hon i en
skrifter, hon var i vagnen framme hinst, men vi
börj. kom många gänger förrut till Skokloster, med
vi hade fått springa omväg, emedan var sär ofta
os, och släg vridt, med stora stenar.

LUNDs UNIVERSITETS
FOLKMINNESAVDELNING

För sommer även ihop ett annat original från
John Bernadotte det var en en "femtyngelbuk", den
de kallade för "Hal dollare", mitte precist för att
han kunde hitta oss, om han hade gett sig av
efter oss, för han hade stora packor på fötterna,
hon var en halv meter lång, och var mycket
med tegelgarn, så de var ju ningen rikt men
räddan hade vi i ena - snabilt hästar,
var mycket elaka mot honom, hans skepphjul
kröna var lätt sänkbarlig, så att man noga
har kan gick förtid, och lollare var min i
nason gärd för att göra ej bli, så släg de da idag
fel utan hörna var upphöjd medvärme, och
alla lumparna ut - hänta det da, och noga
tan var i närbeten, just nu alltid ta oskyldig
du fick de mostaga, hans grova skordonar och
knäborden, när han kom ut.

(Förstestettsville hade vi ju haft många da,
fast inte staden var sa' stor. Vid Röjgården,
höll om Södregårdens "charabang" vagnar, som
gick till Schermin just intill ha' kista, jag tro
det kast eröre turen, och där dansades, är det
och lust. Vi var där Freshwater, men där

10. var vanligtvis alltid "förgätmal", mellan dans
drängar, då där var sitt vickare förflyttelse

drängar, då där var sitt vickare förflyttelse

eller inte i "Korängen" (numera vid väcketid) där

en allmän dansläppsplystypat dit dräg folk

med mat och kaffekorgar - och där såldes

bir och druvor - kaffe, kakor och karameller

där var kerimor, som hade graddat kaka fast med

flakan och sålde - Men gick ha besta där,

men de fick gi maka ha ej man folket komma till,

men han hade en harmonika med sig så det där

des ofar här och best tills annan där blev blygning

"Ja var där het Hamburgsträdgården, den var lite
smala s.t. kan! där minn jag ej att där var en stor
dans, utan endast artister från Islande och der =
varing av kaffe, spirit m.m.

"Hon, ja Davidsson, var där här och best, det lag
vid Davidssons, alldeles vid sidan om banalen
där var Regementskung: är, och sträckte sig ete Gott styr
med i lösa härlig: där förekomm dans, och anna.
Varför ryktades endast och annan ryktedans
varing: Om man vid manne Janne Damm, gick
en söndag i tallongen, och dela ner ejen, ja kic
egat till hustrute på dungen, manna bestant,
Festra dansgruppen, om de var en tillhörsighet,
eller han ville komma manna vissa tallongen
så, var jag ej. Janne Damm, var en man utgåva
av en s.t. skändligning, ja den sidan, kom

11. hette "Granatbaren", där näckade han i sitt =
visuns klor, för han hade skrivit förmöndande
om manngjordas personer i staden, så han
såg i här "Fester" och hans tillbringare i
belys - men då han blev fri och kom ut
i sin tröskling, etc annat man, så kallas
den för "fester", men där var numera "numrak"
så blev han åtta gånger, och hon sätto på "Fester"
men jag tycker, jag vill minnas, att han dog där.

LUDS FOLKLIVSFÖRENING
Maga "moder" förfäder, var de ju visserligen före akele
medda ville folk ha flicket, bestant till, som kunde vare
i flera år. Je vändes det en, den ja såväl förgången och
moderniseringen om som det kunde. Min farfar var
Häradsbärläkare, och han tala om att han var en. Han
hade en svart vorn fästning rinnande förfäder sätter
men den svarta gang, medan han ett parligt arbete, medan
han knappt kunde magorunda bra - allting i spetsdörren
syddes för hand, men de är ju mycket längesedan
det var på 1890 talet.

Ja, nu har jag, nu gör jag han hemmat, diktat ihop mina
minnen, och han det var till mycket intressant, så
"var du god."

Herr L. P. Karlsson

Frömmor Söder
Kungsportsvägen 66 b
Malmo.